

Vayigash וַיִּגַּשׁ And he drew near

Bereshith/Genesis 44:18-47:27

We have reached the climax between Joseph and his brothers. Our parasha begins with Judah pouring out his heart to who he thinks is the Egyptian governor, but is actually his brother, Joseph. It was Judah who had years earlier cooperated with his brothers to betray Joseph. Now, Joseph has been able to recreate something of the original situation. The brothers are again in control of the life and death of a son of Rachel. This time, however, Judah will lay aside his fear of imprisonment and perhaps even death at the hands of this Egyptian to defend and rescue his brother, Benjamin.

Joseph has been able to test and reveal the heart of his brother, Judah, and finds that these experiences have brought Judah to the place of repentance and sacrifice. It is a love similar to what Yeshua taught and demonstrated:

John 15:13 “Greater love has no one than this, than to lay down one’s life for his friends.

1 John 3:16 By this we know love, because He laid down His life for us. And we also ought to lay down our lives for the brethren.

A repentant Judah pleads with Joseph on behalf of a father who has already “lost” a child dear to his heart. Is this an end-times picture of repentant Jews, who recognize that they “lost” their brother and Messiah the first time around? So, who is Benjamin?

Let’s read a little of Judah’s plea:

Bereshith 44:20 “And we said to my adonai, ‘We have a father, an old man, and a child of his old age, who is young; his brother is dead, and he alone is left of his mother’s children, and his father loves him.’ 21 “Then you said to your servants, ‘Bring him down to me, that I may set my eyes on him.’ 22 “And we said to my adonai, ‘The lad cannot leave his father, for if he should leave his father, his father would die.’ 23 “But you said to your servants, ‘Unless your youngest brother comes down with you, you shall see my face no more.’ 24 “So it was, when we went up to your servant my father, that we told him the words of my adonai. 25 “And our father said, ‘Go back and buy us a little food.’ 26 “But we said, ‘We cannot go down; if our youngest brother is with us, then we will go down; for we may not see the man’s face unless our youngest brother is with us.’”

According to verses 23 and 26, it is only Benjamin who can reveal Joseph’s true face to Israel. Last week’s commentary gave these facts about Benjamin:

Vayigash וַיִּגַּשׁ En hij naderde

Bereshith/Genesis 44:18-47:27

Wij hebben de climax bereikt tussen Joseph en zijn broers. Onze parasha begint met Judah die zijn hart uitstort voor wie hij meent dat het de Egyptische bestuurder is, maar eigenlijk zijn broer Joseph. Het was Judah die jaren eerder met zijn broers samengewerkt had om Joseph te verraden. Nu was Joseph in staat iets van de originele situatie over te doen. De broers hebben weer controle over leven en dood van een zoon van Rachel. Dit keer zal Judah echter zijn vrees voor opsluiting en misschien zelfs de dood in de handen van deze Egyptenaar naast zich leggen om zijn broer Benjamin te verdedigen en te redden.

Joseph was in staat het hart van zijn broer Judah te testen en te openbaren, en bemerkt dat deze ervaringen Judah naar de plaats van berouw en opoffering hebben gebracht. Het is een gelijkaardige liefde als die Yeshua onderwees en toonde:

Joh. 15:13 Grotere liefde heeft niemand dan dit, dan om zijn leven voor zijn vrienden op te geven.

1 Joh. 3:16 Hieraan kennen wij liefde, omdat Hij Zijn leven voor ons opgaf. En wij zouden ook ons leven voor onze broeders moeten opgeven.

Een berouwvol Judah pleit bij Joseph namens een vader die reeds een dierbaar kind heeft “verloren”. Dit is een eind-tijden beeld van berouwvolle Joden, die erkennen dat zij hun broer en Messiah de eerste keer “verloren”? Dus, wie is Benjamin?

Laten we een stukje van Judah’s pleidooi lezen:

Bereshith 44:20 En wij zeiden tot mijn adonai: ‘Wij hebben een vader, een oude man, en een kind uit zijn oude dag, dat jong is; zijn broer is dood, en hij is alleen over van de kinderen van zijn moeder, en zijn vader houdt van hem.’ 21 Toen zei u tot uw dienaars: ‘Doe hem tot mij afdalen, zodat ik mijn ogen op hem kan richten.’ 22 En wij zeiden tot mijn adonai: ‘De knaap kan zijn vader niet verlaten, want als hij zijn vader zou verlaten, zou zijn vader sterven.’ 23 Maar u zei tot uw dienaars: ‘Tenzij uw jongste broer niet met u afdaalt, zult u mijn gezicht niet meer zien.’ 24 Zo was het toen wij naar uw dienaar mijn vader opgingen, dat wij hem de woorden van mijn adonai vertelden. 25 En onze vader zei: ‘Ga terug en koopt ons wat voedsel.’ 26 Maar wij zeiden: ‘Wij kunnen niet afdalen; als onze jongste broer met ons is, dan zullen wij afdalen; want wij mogen het gezicht van de man niet zien tenzij onze jongste broer met ons is.’”

Volgens de verzen 23 en 26 kan enkel Benjamin het ware gezicht van Joseph aan Israël openbaren. De commentaar van vorige week gaf deze feiten over Benjamin:

- Beloved by the father and full brother to Joseph (Bereshith 44:20)
- Born near Bethlehem
- Rachel named him Benoni (Son of Sorrows)
- Father named him Benjamin (Son of my right hand)
- Was not involved in the conspiracy to sell Joseph

It is my contention, in this context, that both Joseph and Benjamin are pictures of the Messiah. In Acts 2, Peter tells a story reminiscent of Joseph and his brothers. His audience, Yeshua's brethren of the tribe of Judah are told that they crucified their Messiah. The Father, however, brought Him back and they would one day bow to Him, and He would rule over them:

Acts 2:22 “Men of Israel, hear these words: Yeshua of Nazareth, a Man attested by Yah to you by miracles, wonders, and signs which Yah did through Him in your midst, as you yourselves also know — 23 “Him, being delivered by the determined purpose and foreknowledge of Yah, you have taken by lawless hands, have crucified, and put to death; 24 “whom Yah raised up, having loosed the pains of death, because it was not possible that He should be held by it...32 “This Yeshua Yah has raised up, of which we are all witnesses. 33 “Therefore being exalted to the right hand of Yah, and having received from the Father the promise of the Holy Spirit, He poured out this which you now see and hear. 34 “For David did not ascend into the heavens, but he says himself: יהוה said to my Adonai, “Sit at My right hand, 35 Till I make Your enemies Your footstool.” ‘ 36 “Therefore let all the house of Israel know assuredly that Elohim has made this Yeshua, whom you crucified, both Adonai and Messiah.” 37 Now when they heard this, they were cut to the heart, and said to Peter and the rest of the apostles, “Men and brethren, what shall we do?” 38 Then Peter said to them, “Repent, and let every one of you be baptized in the name of Yeshua the Messiah for the remission of sins; and you shall receive the gift of the Holy Spirit. 39 “For the promise is to you and to your children, and to all who are afar off, as many as the Adonai our Elohim will call.”

As in our parasha, there will come a point in time when Judah (Jews) will not be able to bear the thought of going to the Father without the Son (Benjamin/Yeshua). At that time, they will weep as they recognize the One whom they pierced (Joseph/Yeshua):

Zechariah 12:10 “And I will pour on the house of David and on the inhabitants of Jerusalem the Spirit of grace and supplication; then they will look on Me whom they pierced. Yes, they will mourn for Him as one mourns for his only son, and grieve for Him as one grieves for a firstborn.

- Geliefd door de vader en volle broer van Joseph (Bereshith 44:20)
- Geboren nabij Bethlehem
- Rachel noemde hem Benoni (Zoon van Verdriet)
- Vader noemde hem Benjamin (Zoon van mijn rechterhand)
- Was niet betrokken bij het complot om Joseph te verkopen

Ik beweer, in deze context, dat zowel Joseph als Benjamin beelden van Messiah zijn. In Handelingen 2 vertelt Petrus een verhaal dat herinnert aan Joseph en zijn broers. Zijn publiek, Yeshua's broers van de stam van Judah, wordt verteld dat zij hun Messiah kruisigden. De Vader echter, bracht Hem terug en op een dag zouden zij voor Hem buigen, en zou Hij over hen regeren:

Hand. 2:22 “Mannen van Israël, hoor deze woorden: Yeshua van Nazareth, een Man die aan u door Yah door mirakelen, wonderen, en tekens verklaard die Yah door Hem in uw midden deed, zoals u het zelf ook weet — 23 Hem, die door het bepaalde doel en de voorkennis van Yah wordt overgeleverd, hebt u door wetteloze handen genomen, gekruisigd, en ter dood gebracht; 24 wie Yah opwekte, de pijnen van de dood losgemaakt hebbend, omdat het niet mogelijk was dat Hij daardoor zou vastgehouden worden ... 32 Deze Yeshua heeft Yah doen opstaan, waarvan wij allen getuigen zijn. 33 Daarom verhoogd zijnde tot de rechterhand van Yah, en van de Vader de belofte van de Heilige Geest ontvangen hebbend, goot Hij die uit welke u nu ziet en hoort. 34 Want David steeg niet op tot in de hemel, maar hij zegt zelf: יהוה zei tot mijn Adonai: “Zit aan Mijn rechterhand, 35 tot Ik Uw vijanden tot Uw voetenbank.” maak” 36 Laat daarom heel het huis van Israël met zekerheid weten dat Elohim deze Yeshua, die u kruisigde, zowel Adonai als Messiah heeft gemaakt.” 37 Toen zij dit nu hoorden, werden zij door 't hart gesneden, en zeiden tot Petrus en de overige apostelen: “Mannen en broeders, wat zullen wij doen?” 38 Toen zei Petrus tot hen: “Heb spijt en laat elkeen van u worden gedoopt in de naam van Yeshua de Messiah voor de kwijtschelding van zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen. 39 Want de belofte is aan u en aan uw kinderen, en aan iedereen wie in de verte zijn, zo velen zoals Adonai onze Elohim zal roepen.”

Zoals in onze parasha, zal er een moment komen wanneer Judah (Joden) de gedachte niet zal kunnen verdragen van naar de Vader te gaan zonder de Zoon (Benjamin/Yeshua). Op dat ogenblik, zullen zij huilen als zij de Ene erkennen wie zij (Joseph/Yeshua) doorstaken:

Zach. 12:10 En Ik zal op het huis van David en op de inwoners van Jeruzalem de Geest van gunst en smeking gieten; dan zullen zij op Mij zien die zij doorstaken. Ja, zij zullen voor Hem rouwen zoals men voor zijn enige zoon rouwt, en voor Hem treuren zoals men voor een eerstgeborene treurt.

Judah finds himself in an interesting situation. I'm not sure how this could play out in end-times, but Judah is not aware of the identity of the one to whom he is pleading with. When Joseph hears Judah expressing concern for Jacob (their Father) and responsibility for Benjamin, he hears the words he didn't hear 20 years earlier. While Judah might have intended to stir the soul and arouse the mercy of the Egyptian, his words of humility, caring, concern, and repentance stirred an altogether different soul:

Bereshith 45:1 Then Joseph could not restrain himself before all those who stood by him, and he cried out, "Make everyone go out from me!" So no one stood with him while Joseph made himself known to his brothers. 2 And he wept aloud, and the Egyptians and the house of Pharaoh heard it. 3 Then Joseph said to his brothers, "I am Joseph; does my father still live?" But his brothers could not answer him, for they were dismayed in his presence.

This awesome reunion of all of the brothers of Israel together with their Messiah takes place in the land of exile and not in the land of Israel. The brothers have left the land due to famine, have found reconciliation, and will now be settled in Egypt until the Almighty takes them out in the Exodus. Now remember Joseph represents not only the Messiah, but also the body of Messiah. He is in a position to nurture and provide for the rest of Israel during the difficult years to come. Let that sink in as to what YOUR role could be, should this pattern be repeated.

Now it is fairly easy for us to see that the revelation of Joseph is a picture of the revelation of Yeshua, the Messiah. It is interesting that there is an entire book of the Bible entitled "The Revelation of Yeshua the Messiah". We tend to read that book looking for various revelations concerning the future. The intent of Revelation, however, is that through the prophesied events the veil will be lifted from the eyes of ALL of us, so that we can clearly see the Messiah for who He really is! I think there will be some surprises and some humbling experiences for all of us!

Let's move on. Joseph has now revealed his true identity to his brothers. The brothers are reunited and Joseph sends them back home to share the good news with their father:

Bereshith 45:26 And they told him, saying, "Joseph is still alive, and he is governor over all the land of Egypt." And Jacob's heart stood still, because he did not believe them. 27 But when they told him all the words which Joseph had said to them, and when he saw the carts which Joseph had sent to carry him, the spirit of Jacob their father revived.

Judah bevindt zich in een interessante situatie. Ik ben niet zeker hoe dit gaat uitpakken in de eind-tijd, maar Judah is zich niet bewust van de identiteit van degene waartegen hij pleit. Wanneer Joseph zorg voor Jacob (hun Vader) en verantwoordelijkheid voor Benjamin door Judah hoort uitspreken, hoort hij de woorden die hij 20 jaar eerder niet hoorde. Terwijl Judah de bedoeling kan gehad hebben de ziel te bewegen en de genade van de Egyptenaar te wekken, bewogen zijn woorden van nederigheid, bezorgdheid, bekommernis en berouw een totaal andere ziel:

Bereshith 45:1 Toen kon Joseph zich vóór allen die bij hem stonden niet bedwingen, en hij schreeuwde: "Doe iedereen van me weggaan!" Zo bevond zich niemand bij hem terwijl Joseph zich aan zijn broers bekend maakte. 2 En hij huilde hardop, en de Egyptenaren en het huis van Faraó hoorden het. 3 Toen zei Joseph tot zijn broers: "Ik ben Joseph; leeft mijn vader nog?" Maar zijn broers konden hem niet antwoorden, want zij werden in zijn aanwezigheid met ontzetting vervuld.

Deze ontzagwekkende hereniging van alle broers van Israël samen met hun Messiah vindt in het land van ballingschap plaats en niet in het land Israël. De broers hebben het land wegens hongersnood verlaten, hebben verzoening gevonden, en zullen zich nu in Egypte vestigen tot de Almachtige hen in de Exodus weghaalt. Bedenk nu dat Joseph niet alleen de Messiah vertegenwoordigt, maar ook het lichaam van Messiah. Hij is in een positie om tijdens de moeilijke jaren die komen de rest van Israël te voeden en te voorzien. Laat dat doordringen in verband met wat UW rol zou kunnen zijn, indien dit patroon wordt herhaald.

Nu is het vrij gemakkelijk voor ons om te zien dat de openbaring van Joseph een beeld van de openbaring van Yeshua, de Messiah, is. Het is interessant dat er een gans boek van de Bijbel is, getiteld "De Openbaring van Yeshua de Messiah". Wij neigen om dat boek te lezen, nieuwsgierig naar diverse openbaringen betreffende de toekomst. De bedoeling van openbaring is echter dat door de geprofeteerde gebeurtenissen de sluier van de ogen van ons ALLEN zal worden opgeheven, zodat wij duidelijk de Messiah kunnen zien van wie Hij werkelijk is! Ik denk er wat verrassingen en wat vernederende ervaringen voor ons allemaal zullen zijn!

Laten we verdergaan. Joseph heeft nu zijn ware identiteit aan zijn broers geopenbaard. De broers zijn herenigd en Joseph stuurt hen terug naar huis om het goede nieuws met hun vader te delen:

Bereshith 45:26 En zij vertelden hem, zeggend: "Joseph is nog in leven, en hij is bestuurder over heel het land Egypte." En Jacob's hart stond stil, omdat hij hen niet geloofde. 27 Maar toen zij hem alle woorden vertelden die Joseph tot hen had gezegd, en toen hij de karren zag die Joseph had gestuurd om hem te vervoeren, herleefde de geest van Jacob hun vader.

It is understandable that Jacob's initial reaction was disbelieving! As his sons relate the story to him, Jacob begins to believe them, however, the text indicates that it was not until "he saw the carts which Joseph had sent to carry him" that his "spirit revived." Let's think about this for a moment. Do you think a man like Jacob, whose life revolved around the covenantal promises would have been completely elated that his son was now an Egyptian ruler? Some parents might have been extremely proud of the fact that their son was the governor of Egypt. But Jacob wasn't interested in whether his son had become rich, famous, or successful. He was more interested in whether he still knew Torah!

And what is it about seeing the "carts" that caused his spirit to be "revived?" These carts were not simple wagons. They belonged to the Egyptian government and would have been emblazoned with Pharaoh's royal insignia. In fact it was Pharaoh who initially commanded for the carts to be sent out:

***Bereshith 45:16** Now the report of it was heard in Pharaoh's house, saying, "Joseph's brothers have come." So it pleased Pharaoh and his servants well. 17 And Pharaoh said to Joseph, "Say to your brothers, 'Do this: Load your animals and depart; go to the land of Canaan. 18 'Bring your father and your households and come to me; I will give you the best of the land of Egypt, and you will eat the fat of the land. 19 'Now you are commanded — do this: Take carts out of the land of Egypt for your little ones and your wives; bring your father and come.*

Yet in Bereshith 45:27, Torah tells us that Jacob saw the carts that "Joseph had sent." Apparently, Joseph had done something in order to express his "ownership" on these carts. They became the carts that "Joseph sent" because of some secret, encoded message. Joseph sent some sort of sign to his father, and this is the reason why Jacob's spirit "revived." The sages give us insight into this. It is based on a word play of two similar words:

- Cart (agala) עגלה
- Heifer (egla) עגלה

As the teaching goes, before Joseph had been sold, Jacob and Joseph spent a lot of time studying Torah. Both Jacob and Joseph remembered their last Torah conversation. Thus, when Joseph wished to assure his father that he had not only survived physically, but also that he had remained faithful to his Torah beliefs, he sent him a clue. It comes from the law of the decapitated calf (egla arufa - עגלה ערופה), found in Devarim/Deuteronomy 21:1-9. This is a situation where a corpse is found lying in a field with his killer unknown. In such a situation, the elders of the city which is closest to the crime scene, take a young heifer (egla - עגלה) to a barren valley where they break its neck and recite:

Het is begrijpelijk dat aanvankelijk de reactie van Jacob ongelooft was! Als zijn zonen hem het verhaal vertellen, begint Jacob hen te geloven; de tekst wijst er echter op dat het pas toen "hij de karren zag die Joseph had gezonden om hem te vervoeren" dat zijn "geest herleefde". Laten we hierover een ogenblik nadenken. Denkt u dat een man zoals Jacob, wiens leven rond de verbondsbeloften draaide helemaal verrukt zou zijn geweest dat zijn zoon nu een Egyptische heerser was? Sommige ouders zouden uiterst trots kunnen geweest zijn van het feit dat hun zoon de bestuurder van Egypte was. Maar Jacob was niet geïnteresseerd in of zijn zoon rijk, beroemd of succesvol was geworden. Hij was meer geïnteresseerd in of hij nog steeds Thora kende!

En wat is dat zien van de "karren" dat maakte dat zijn geest "herleefde"? Deze karren waren geen eenvoudige wagens. Zij behoorden tot de Egyptische overheid en zouden versierd zijn met Farao's koninklijk insignes. In feite was het Farao die aanvankelijk voor het uitsturen van karren opdracht gaf:

***Bereshith 45:16** Nu werd het rapport daarover gehoord in Farao's huis, zeggend: "Joseph's broers zijn gekomen." Farao en zijn dienaars hadden er welbehagen in. 17 En Farao zei tot Joseph: "Zegt tot uw broers: 'doe dit: Laad uw dieren en vertrek; ga naar het land van Kanaän. 18 Breng uw vader en uw huishoudens en kom naar mij; Ik zal u het beste van het land Egypte geven, en u zult het vette van het land eten. 19 Nu wordt u opgedragen — doe dit: Neem karren uit het land Egypte voor uw kleinen en uw vrouwen; breng uw vader en kom.*

Maar toch in Bereshith 45:27 vertelt Thora ons dat Jacob de karren zag die "Joseph had gezonden." Blijkbaar, had Joseph iets gedaan om uit te drukken dat deze karren "van hem" waren. Zij werden de karren die "Joseph zond" wegens één of andere geheimzinnig gecodeerd bericht. Joseph zond één of andere soort teken naar zijn vader, en dit is de reden waarom Jacob's geest "herleefde". De wijzen geven ons hierin inzicht. Het is gebaseerd op een woordenspel van twee gelijkaardige woorden:

- Kar (agala) עגלה
- Vaars (egla) עגלה

Zoals het onderwijs gaat, besteedden Jacob en Joseph heel wat tijd aan het bestuderen van Thora vóór Joseph was verkocht. Zowel Jacob als Joseph herinnerden zich hun laatste Thoragesprek. Dus, toen Joseph zijn vader wenste te verzekeren dat hij niet alleen fysiek had overleefd, maar ook aan zijn Thora-overtuigingen trouw was gebleven, zond hij hem een aanwijzing. Die komt uit de wet van het onthoofde kalf (egla arufa - עגלה ערופה), die in Devarim/Deuteronomy 21:1-9 wordt gevonden. Dit is een situatie waarin een lichaam in een veld wordt gevonden liggend waarbij de moordenaar onbekend is. In zulk een situatie, nemen de oudsten van de stad die het dichtst bij de misdaad-scène is, een jonge vaars (egla - עגלה) naar een schrale vallei waar zij het de hals breken en reciteren:

Devarim 21:7 ... 'Our hands have not shed this blood, nor have our eyes seen it. 8 'Provide atonement, O יהוה, for Your people Israel, whom You have redeemed, and do not lay innocent blood to the charge of Your people Israel.' And atonement shall be provided on their behalf for the blood. 9 "So you shall put away the guilt of innocent blood from among you when you do what is right in the sight of יהוה .

The people of the city are asking יהוה to forgive the people, so they will not bear the guilt for what has happened to the victim. This is the same point Joseph attempted to convey to his brothers from the moment he revealed himself:

Bereshith 45:5 "But now, do not therefore be grieved or angry with yourselves because you sold me here; for Elohim sent me before you to preserve life.

Bereshith 45:8 "So now it was not you who sent me here, but Elohim; and He has made me a father to Pharaoh, and adonai of all his house, and a ruler throughout all the land of Egypt.

Joseph wants to get the message across to his father that no one is to be held responsible for the strange events that led to his disappearance. He transmits a message to his father through subtle means...by referring to the decapitated calf (implied through the carts). In other words, he is saying, "I do not wish to divulge the circumstances in which I went missing...let us simply say that nobody bears the guilt. Elohim has atoned for it all, because it was all part of His plan."

Now, I know that Torah was not yet given from Mount Sinai. Yet, we know that Torah is eternal and the patriarchs had already implemented much of Torah into their lives. It is hard to know exactly what had been given to them by the Almighty and was already being taught in the "tents of Shem." This is what makes this teaching plausible to me.

We are not surprised that Israel intends to go to Egypt to see his son:

Bereshith 45:28 Then Israel said, "It is enough. Joseph my son is still alive. I will go and see him before I die."

We wonder what Jacob's plans were. Did he intend to return to Canaan after his visit with his son? We do know that Joseph had already told his brothers what they were to do:

Bereshith 45:9 "Hurry and go up to my father, and say to him, 'Thus says your son Joseph: "Elohim has made me adonai of all Egypt; come down to me, do not tarry. 10 "You shall dwell in

Devarim 21:7 ... 'Onze handen hebben dit bloed niet vergoten, noch hebben onze ogen het gezien. 8 Verleen verzoening, O יהוה, voor Uw volk Israël, die U hebt teruggekocht, en leg geen onschuldig bloed ten laste van Uw volk Israël.' En verzoening zal uit hun naam voor het bloed worden verstrekt. 9 Zo zult u de schuld van onschuldig bloed onder u wegdoen wanneer u doet wat in de ogen van יהוה juist is.

De mensen van de stad vragen יהוה om de mensen te vergeven, zodat zij niet de schuld zullen dragen voor wat aan het slachtoffer is gebeurd. Dit is hetzelfde als wat Joseph aan zijn broers probeerde over te brengen op het ogenblik dat hij zich openbaarde:

Bereshith 45:5 Maar nu, wees daarom niet bedroefd of boos op jullie zelf omdat jullie me hierheen verkochten; want Elohim zond me vóór jullie tot levensbehoud.

Bereshith 45:8 Dus nu was het niet jullie die me hierheen stuurde, maar Elohim; en Hij heeft tot me tot een vader voor Farao, adonai voor heel zijn huis, en een heerser doorheen heel het land van Egypte gemaakt.

Joseph wil de boodschap aan zijn vader overbrengen dat niemand voor de rare gebeurtenissen die tot zijn verdwijning leidden verantwoordelijk moet worden gehouden. Hij brengt een bericht naar zijn vader over door subtiele middelen... door naar het onthoofde calf (impliciet door de karren) te verwijzen. M.a.w. zegt hij: "Ik wens niet de omstandigheden te onthullen waarin ik verdween... laat ons eenvoudig zeggen dat niemand de schuld draagt. Elohim heeft alles verzoend, omdat alles onderdeel van Zijn plan was."

Nu weet ik dat Thora nog niet vanaf de berg Sinai was gegeven. Maar toch weten wij dat Thora eeuwig is en de aartsvaders hadden reeds veel van Thora in hun leven toegepast. Het is moeilijk om precies te weten wat aan hen door de Almachtige gegeven en reeds in de "tenten van Shem" onderwezen werd. Dit is wat dit onderwijs voor mij aannemelijk maakt.

Wij zijn niet verrast dat Israël van plan is naar Egypte te gaan om zijn zoon te zien:

Bereshith 45:28 Toen zei Israël: "Het is genoeg. Joseph mijn zoon is nog in leven. Ik zal gaan en hem zien alvorens ik sterf."

Wij zijn benieuwd wat Jacob's plannen waren. Was hij van plan om naar Kanaän terug te keren na zijn bezoek aan zijn zoon? Wij weten dat Joseph zijn broers reeds verteld had wat zij moesten doen:

Bereshith 45:9 Haast u en ga op naar mijn vader, en zegt tot hem: 'Zo zegt uw zoon Joseph: "Elohim heeft me adonai van heel Egypte gemaakt; kom af tot mij, treuzel niet. 10 Gij zult in het land Goshen

the land of Goshen, and you shall be near to me, you and your children, your children's children, your flocks and your herds, and all that you have. 11 "There I will provide for you, lest you and your household, and all that you have, come to poverty; for there are still five years of famine." '

It still must have been a bit of a quandary for Jacob. He would have remembered that his father, Isaac, was not allowed to leave the land during times of famine:

Bereshith 26:1 *There was a famine in the land, besides the first famine that was in the days of Abraham. And Isaac went to Abimelech king of the Philistines, in Gerar. 2 Then יהוה appeared to him and said: "Do not go down to Egypt; live in the land of which I shall tell you. 3 "Dwell in this land, and I will be with you and bless you; for to you and your descendants I give all these lands, and I will perform the oath which I swore to Abraham your father.*

Therefore, it is understandable that Jacob would want to stop at Be'er Sheva and pray to the Elohim of "his father Isaac"...the one who was not allowed to leave the land:

Bereshith 46:1 *So Israel took his journey with all that he had, and came to Be'er Sheva, and offered sacrifices to the Elohim of his father Isaac.*

Be'er Sheva is also the place where Isaac had received confirmation of the covenant:

Bereshith 26:23 *Then he went up from there to Be'er Sheva. 24 And יהוה appeared to him (Isaac) the same night and said, "I am the Elohim of your father Abraham; do not fear, for I am with you. I will bless you and multiply your descendants for My servant Abraham's sake." 25 So he built an altar there and called on the name of יהוה, and he pitched his tent there; and there Isaac's servants dug a well.*

Jacob himself had travelled through Be'er Sheva the first time he left the Promised Land, thus he is paralleling his exit from the land with the path taken decades earlier:

Bereshith 28:10 *Now Jacob went out from Be'er Sheva and went toward Haran.*

The Almighty provides Israel with what he needs to hear:

Bereshith 46:2 *Then Elohim spoke to Israel in the visions of the night, and said, "Jacob, Jacob!" And he said, "Here I am (הנה)."³ So He said, "I am El, the Elohim of your father; do not fear to go down to Egypt, for I will make of you a great nation there. 4 "I will go down with you to Egypt, and I will also surely bring you up again; and Joseph will put his hand on your eyes."*

verblijven en gij zult nabij mij zijn, gij en uw kinderen, de kinderen van uw kinderen, uw wolvee en uw ploegvee en al wat gij hebt. "Daar zal ik voor u voorzien, zodat gij en uw huishouden en al wat gij hebt niet verarmt; want er wachten nog vijf jaren hongersnood." '

Het moet voor Jacob nog iets als een dilemma zijn geweest. Hij kon zich herinnerd hebben dat zijn vader, Isaac, het land in tijden van hongersnood niet mocht verlaten:

Bereshith 26:1 *Er was een hongersnood in het land, behalve de eerste hongersnood die in de dagen van Abraham was. En Isaac ging naar Abimelech koning van de Filistijnen, in Gerar. 2 Toen verscheen יהוה aan hem en zei: "Daal niet af naar Egypte; leef in het land waarvan Ik u zal spreken. 3 Verblijf in dit land, en Ik zal met u zijn en u zegenen; want aan u en uw nakomelingen geef Ik al deze landen, en Ik zal de eed uitvoeren die Ik aan Abraham uw vader zwoor.*

Daarom is het begrijpelijk dat Jacob bij Be'er Sheva zou willen stoppen en bidden tot de Elohim van "zijn vader Isaac"... die het land niet mocht verlaten:

Bereshith 46:1 *Dus ging Israël op reis met alles dat hij had, en kwam te Be'er Sheva, en offerde offers aan de Elohim van zijn vader Isaac.*

Be'er Sheva is ook de plaats waar Isaac het verbond had bevestigd gekregen:

Bereshith 26:23 *Toen ging hij van daar op naar Be'er Sheva. 24 En יהוה verscheen dezelfde nacht aan hem (Isaac) en zei: "Ik ben de Elohim van uw vader Abraham; vrees niet, want Ik ben met u. Ik zal u zegenen en uw nakomelingen vermenigvuldigen voor het belang van Mijn dienaar Abraham." 25 Dus bouwde hij daar een altaar en riep op de naam van יהוה, en hij zette daar zijn tent; en daar groeven de knechten van Isaac een put.*

Jacob zelf had de eerste keer dat hij het Beloofde Land verliet via Be'er Sheva gereist, dus vergelijkt hij zijn uitgang vanuit het land met de decennia eerder genomen weg:

Bereshith 28:10 *Nu ging Jacob uit van Be'er Sheva en ging naar Haran.*

De Almachtig rust Israël toe met wat hij moet horen:

Bereshith 46:2 *Toen sprak Elohim tot Israël in de nachtvisioenen, en zei: "Jacob, Jacob!" En hij zei: "Hier ben ik (הנה)."³ Daarop zei Hij: "Ik ben El, de Elohim van uw vader; vrees niet om naar Egypte af te dalen, want Ik zal daar van u een grote natie maken. 4 Ik zal met u naar Egypte afdalen, en Ik zal u ook zeker terug opbrengen; en Joseph zal zijn hand op uw ogen leggen."*

The calling out of Jacob's name and his response (Here I am – Hineini - הִנֵּנִי) can be paralleled with two other significant events. One takes us back to the Akeida (binding of Isaac) and one takes us forward to the burning bush:

Bereshith 22:1 Now it came to pass after these things that Elohim tested Abraham, and said to him, “Abraham!” And he said, “Here I am (Hineini - הִנֵּנִי).”

This event also ended with the reassurance of the covenant. We also find a similar parallel in the event of Moses and the burning bush:

Shemot/Exodus 3:4 So when יהוה saw that he turned aside to look, Elohim called to him from the midst of the bush and said, “Moses, Moses!” And he said, “Here I am (Hineini - הִנֵּנִי).”

The interesting thing about this call to Moses is that it is Elohim's first revelation to man since Jacob's departure to Egypt in Bereshith 46. Menachem Leibtag picks up on the similarities between the two events:

- Jacob (leaving Canaan) Bereshith 46:2-4
- Moses (at the burning bush) Shemot/Exodus 3:4-8
- Elohim calls out to Jacob in a vision, “Jacob, Jacob”
- Elohim calls out to Moses, “Moses, Moses”
- And he said, “Here am I” וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי
- And he said, “Here am I” וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי
- I am the Elohim of your fathers...
אֲנִי הָאֱלֹהִים אֲבֹתְךָ
- I am the Elohim of your fathers...
וַיֹּאמֶר אֲנִי הָאֱלֹהִים אֲבֹתְךָ
- Do not fear going down to Egypt for I will make you there a great nation...
- I have seen the suffering of My people in Egypt and I have heard their crying
- I will go DOWN with you to Egypt and I will also surely BRING YOU UP again... the land flowing with....
- I have come DOWN to rescue them from Egypt in order to BRING YOU UP from that land to

Do you see that the Almighty is picking up with Moses, right where He left off with Jacob? He is fulfilling the promises that He made with our forefathers. The children of Israel will be brought out of bondage, established as a sovereign nation and brought back to the Promised Land!

As Joseph makes preparations for his family, he tells them what he will be telling Pharaoh:

Het roepen van Jacob's naam en zijn antwoord (Hier ben ik – Hineini - הִנֵּנִי) kan met twee andere significante gebeurtenissen worden vergeleken. Een neemt ons mee terug naar de Akeida (binden van Isaac) en een voert ons verder naar de brandende struik:

Bereshith 22:1 Na deze dingen gebeurde het nu dat Elohim Abraham testte en tot hem zei: “Abraham!” En hij zei: “Hier ben ik (Hineini - הִנֵּנִי).”

Dit gebeuren eindigde ook met de herbevestiging van het verbond. Wij vinden ook een gelijkaardige parallel in het voorval van Mozes en de brandende struik:

Shemot/Exodus 3:4 Dus toen יהוה zag dat hij zich opzij draaide om te kijken, riep Elohim hem vanuit het midden van de struik en zei: “Mozes, Mozes!” En hij zei: “Hier ben ik (Hineini - הִנֵּנִי).”

Het interessante van dit roepen tot Mozes is dat het Elohim's eerste openbaring aan de mens is sinds Jacob's vertrek naar Egypte in Bereshith 46. Menachem Leibtag gaat in op de gelijkenissen tussen de twee gebeurtenissen:

- Jacob (verlaat Kanaan) Bereshith die 46:2-4
- Mozes (bij de brandende struik) Shemot/Ex. 3:4-8
- Elohim roept tot Jacob in een visioen: “Jacob, Jacob”
- Elohim roept tot Mozes: “Mozes, Mozes”
- En hij zei: “Hier ben ik” וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי
- En hij zei: “Hier ben ik” וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי
- Ik ben de Elohim van uw vaders...
אֲנִי הָאֱלֹהִים אֲבֹתְךָ
- Ik ben de Elohim van uw vaders ...
וַיֹּאמֶר אֲנִי הָאֱלֹהִים אֲבֹתְךָ
- Vrees niet om naar Egypte af te dalen want Ik zal u daar een grote natie maken ...
- Ik heb het lijden van Mijn volk in Egypte gezien en Ik heb hun schreeuwen gehoord
- Ik zal met u naar Egypte AFDALEN en Ik zal U zeker ook opnieuw OPBRENGEN ... het land dat overstroomt van....
- Ik ben AFGEDAALD om hen vanuit Egypte te redden ten einde U OP TE BRENGEN vanuit dat land naar

Ziet u dat de Almachtig met Mozes oppakt, precies waar Hij met Jacob stopte? Hij vervult de beloften die Hij aan onze voorvaders maakte. De kinderen van Israël zullen uit slavernij gebracht worden, als een soevereine natie opgericht worden en terug naar het Beloofde Land gebracht worden!

Als Joseph voor zijn familie voorbereidingen maakt, vertelt hij hen wat hij Farao zal vertellen:

King David's claim to the throne is based upon יהוה's command that he feed/shepherd the people:

2 Samuel 5:2 "Also, in time past, when Saul was king over us, you were the one who led Israel out and brought them in; and יהוה said to you, 'You shall feed (רעה) My people Israel, and be ruler over Israel.' "

Failure of the leaders of Israel to feed (רעה) the people, either physical or spiritual nourishment was deemed a severe sin:

Ezekiel 34:2 "Son of man, prophesy against the shepherds (רעה) of Israel, prophesy and say to them, 'Thus says יהוה Elohim to the shepherds (רעה): "Woe to the shepherds (רעה) of Israel who feed (רעה) themselves! Should not the shepherds (רעה) feed (רעה) the flocks?"

The theological idea of the good shepherd (רעה) who feeds (רעה) his flock with truth becomes prominent in the Re-newed Covenant Scriptures:

Jeremiah 3:15 "And I will give you shepherds (רעה) according to My heart, who will feed (רעה) you with knowledge and understanding.

John 10:11 "I am the good shepherd (רעה). The good shepherd (רעה) gives His life for the sheep.

Now, let's return to the parasha and read the reason that the brothers give for coming to Egypt:

Bereshith 47:4 And they said to Pharaoh, "We have come to dwell in the land, because your servants have no pasture for their flocks, for the famine is severe in the land of Canaan. Now therefore, please let your servants dwell in the land of Goshen."

In the time of famine, the priority of the faithful of the family of Israel is taking care of the flocks. The Father is always concerned for His sheep. The brothers have come a long way since the time when Joseph brought back a negative report to Jacob concerning their shepherding. Let's review what happened:

Bereshith 37:16 So he said, "I am seeking my brothers. Please tell me where they are feeding (רעה - shepherding) their flocks." 17 And the man said, "They have departed from here, for I heard them say, 'Let us go to Dothan.'" So Joseph went after his brothers and found them in Dothan.

Dothan means "two wells". We know that when Joseph found his brothers that they ended up throwing him into a well. It was a well that had NO WATER. They were shepherding their flocks in an area DEVOID OF WATER.

Koning David's aanspraak op de troon is gebaseerd op יהוה's gebod dat hij het volk voedt/herdert.

2 Sam. 5:2 "Ook, in het verleden, toen Saul koning over ons was, was u degene die Israël uitleidde en hen binnen bracht; en יהוה zei tot u: 'U zal Mijn volk Israël voeden (רעה), en regeerder over Israël zijn.' "

Het gemis bij de leiders van Israël om het volk te voeden (רעה), met zowel fysieke als geestelijke voeding, werd een zware zonde geacht:

Eze. 34:2 "Zoon des mensen, profeteer tegen de herders (רעה) van Israël, profeteer en zeg tot hen: 'Zo zegt יהוה Elohim tot de herders (רעה): "Wee aan de herders (רעה) van Israël die zichzelf voeden (רעה)! Zouden de herders (רעה) niet de kudden moeten voeden (רעה)?"

De theologische gedachte van de goede herder (רעה) die zijn kudde met waarheid voedt (רעה), wordt toonaangevend in de Vernieuwd Verbond Geschriften:

Jer. 3:15 "En Ik zal u herders (רעה) geven naar Mijn hart, die u zullen voeden (רעה) met kennis en verstaan.

Joh. 10:11 "Ik ben de goede herder (רעה). De goede herder (רעה) geeft Zijn leven voor de schapen.

Laat ons nu terugkeren naar de parasha en de reden lezen die de broers opgeven voor het naar Egypte komen:

Bereshith 47:4 En zij zegden tot Farao: "Wij zijn gekomen om in het land te verblijven omdat uw knechten geen weide voor hun kudden hebben, want de hongersnood is zwaar in het land van Kanaän. Daarom nu, laat a.u.b. uw knechten in het land van Goshen verblijven."

In tijden van hongersnood is zorg dragen voor de kudden de prioriteit van de betrouwbaren van de familie van Israël. De Vader is altijd bezorgt voor Zijn schapen. De broers hebben een hele weg afgelegd sinds de tijd dat Joseph een negatief verslag aan Jacob bracht aangaande hun herderen. Laten we even overlopen wat gebeurde:

Bereshith 37:16 Zo sprak hij: "Ik zoek mijn broers. Zeg me a.u.b. waar zij hun kudden aan het weiden (רעה - herderen) zijn." En de man zei: "Zij zijn van hier vertrokken, want ik hoorde hen zeggen: 'laat ons naar Dotan gaan.'" Dus ging Joseph zijn broers achterna en vond hen in Dotan.

Dotan betekent "twee putten". Wij weten dat toen Joseph zijn broers vond dat zij ere en einde aan maakte met hem in een put te gooien. Het was een put ZONDER WATER. Zij waren hun kudden aan het herderen in een gebied dat VERSTOKEN

Remember that a well is a place of “seeing” and water is symbolic of the “Word”. No wonder Joseph had to take back a negative report! His brothers weren’t being very good shepherds!

Shepherds and pastors are often the same Hebrew word (רעה). יהוה has harsh words for shepherds/pastors who do not feed (רעה) their flocks:

Ezekiel 34:1 And the word of יהוה came to me, saying, 2 “Son of man, prophesy against the shepherds (רעה) of Israel, prophesy and say to them, ‘Thus says יהוה Elohim to the shepherds (רעה): “Woe to the shepherds (רעה) of Israel who feed (רעה) themselves! Should not the shepherds (רעה) feed (רעה) the flocks? 3 “You eat the fat and clothe yourselves with the wool; you slaughter the fatlings, but you do not feed (רעה) the flock. 4 “The weak you have not strengthened, nor have you healed those who were sick, nor bound up the broken, nor brought back what was driven away, nor sought what was lost; but with force and cruel-ty you have ruled them. 5 “So they were scattered because there was no shepherd (רעה); and they became food for all the beasts of the field when they were scattered. 6 “My sheep wandered through all the mountains, and on every high hill; yes, My flock was scattered over the whole face of the earth, and no one was seeking or searching for them.” 7 ‘ Therefore, you shepherds (רעה), hear the word of יהוה: 8 “as I live,” says יהוה Elohim, “surely because My flock became a prey, and My flock became food for every beast of the field, because there was no shepherd (רעה), nor did My shepherds (רעה) search for My flock, but the shepherds (רעה) fed (רעה) themselves and did not feed (רעה) My flock” — 9 ‘therefore, O shepherds (רעה), hear the word of יהוה! 10 ‘Thus says יהוה Elohim: “Behold, I am against the shepherds (רעה), and I will require My flock at their hand; I will cause them to cease feeding (רעה) the sheep, and the shepherds (רעה) shall feed (רעה) themselves no more; for I will deliver My flock from their mouths, that they may no longer be food for them.” 11 ‘ For thus says יהוה Elohim: “Indeed I Myself will search for My sheep and seek them out. 12 “As a shepherd (רעה) seeks out his flock on the day he is among his scattered sheep, so will I seek out My sheep and deliver them from all the places where they were scattered on a cloudy and dark day. 13 “And I will bring them out from the peoples and gather them from the countries, and will bring them to their own land; I will feed (רעה) them on the mountains of Israel, in the valleys and in all the inhabited places of the country. 14 “I will feed (רעה) them in good pasture, and their fold shall be on the high mountains of Israel. There they shall lie down in a good fold and feed (רעה) in rich pasture on the mountains of Israel. 15 “I will feed (רעה) My flock, and I will make them lie down,” says יהוה Elohim.

VAN WATER was. Bedenk dat een put een plaats van “zien” is en water een symbool voor het “Woord” is. Geen wonder dat Joseph met een negatief verslag moest terugkomen! Zijn broers waren geen zeer goede herders!

Herders en pastors zijn vaak hetzelfde Hebreeuws word (רעה). יהוה heeft strengere woorden voor herders/pastors die hun kudden niet voeden (רעה).

Eze. 34:1 En het woord van יהוה kwam tot mij, zeggend: 2 “Zoon van mensen, profeteer tegen de herders (רעה) van Israel, profeteer en zeg tot hen: ‘Zo zegt יהוה Elohim tot de herders (רעה): “Wee aan de herders (רעה) van Israel die zichzelf voeden (רעה)! Zouden de herders (רעה) niet de kudden moeten voeden (רעה)? 3 “U eet het vet kleedt uzelf met de wol; u slacht het jonge gemeste, maar u voedt (רעה) de kudde niet. 4 “De zwakken hebt u niet versterkt noch de zieken genezen of de gebrokenen verbonden, noch wat verdwaald was teruggebracht, noch gezocht wat verloren was; maar met geweld en hardheid over hen geheerst. 5 “Omdat er geen herder (רעה) was werden zij dus verstrooid; en toen zij verstrooid waren werden zij voedsel voor al de beesten van het veld. 6 “Mijn schapen dwaalden doorheen alle bergen en op elke heuvel; ja, Mijn kudde werd verstrooid over het hele aardoppervlak en niemand zocht of vroeg naar ze.” 7 ‘ Daarom, gij herders (רעה), hoor het woord van יהוה: 8 “Zowaar Ik leef,” zegt יהוה Elohim, “voorzeker omdat Mijn kudde een prooi werd en voedsel voor elk beest van het veld werd omdat er geen herder (רעה) was, of dat Mijn herders (רעה) niet naar Mijn kudde zochten, maar de herders (רעה) voedden (רעה) zichzelf en voedden (רעה) niet Mijn kudde” — 9 ‘daarom, O herders (רעה), hoor het woord van יהוה! 10 ‘Zo zegt יהוה Elohim: “Zie, Ik ben tegen de herders (רעה), en Ik zal Mijn kudde van hun hand opvragen; Ik zal hen doen stoppen met de schapen te voederen (רעה), en de herders (רעה) zullen zichzelf niet meer voeden (רעה); want Ik zal Mijn kudde uit hun mond verlossen, zodat zij niet langer voedsel voor hen zijn.” 11 ‘Want zo zegt יהוה Elohim: “Inderdaad Ikzelf zal vragen naar Mijn schapen ze bijeenzoeken. 12 “Zoals een herder (רעה) zijn kudde bijeenzoekt op de dag dat hij onder zijn verstrooide schapen is, zo zal Ik op een bewolkte en donkere dag mijn schapen bijeenzoeken en hen bevrijden uit alle plaatsen waarheen ze verstrooid zijn . 13 “En Ik zal ze uit de volkeren uitleiden en uit de landen verzamelen en in hun eigen land brengen; Ik zal hen op de bergen van Israel voeden (רעה), in de valleien en in al de bewoonde plaatsen van het land. 14 “Ik zal hen voeden (רעה) op goede weiden, en hun kooi zal op de hoge bergen van Israel zijn. Daar zullen ze neerliggen in een goede kooi en zich voeden (רעה) in vette weiden op de bergen van Israel. 15 “Ik zal Mijn kudde voeden (רעה), en Ik zal hen doen neerliggen,” zegt יהוה Elohim.

Taking special note of Ezekiel 34:11, read Yeshua's words:

Matthew 15:24 But He answered and said, "I was not sent except to the lost sheep of the house of Israel."

John 10:14 "I am the good shepherd; and I know My sheep, and am known by My own. 15 "As the Father knows Me, even so I know the Father; and I lay down My life for the sheep. 16 "And other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they will hear My voice; and there will be one flock and one shepherd.

According to Ezekiel 34:12, this regathering will happen on a "cloudy and dark day". This is of course the time of the tribulation.

Let's also read Yeshua's words to His disciples on "how to love Him":

John 21:15 So when they had eaten breakfast, Yeshua said to Simon Peter, "Simon, son of Jonah, do you love Me more than these?" He said to Him, "Yes, Adonai; You know that I love You." He said to him, "Feed My lambs." 16 He said to him again a second time, "Simon, son of Jonah, do you love Me?" He said to Him, "Yes, Adonai; You know that I love You." He said to him, "Tend My sheep." 17 He said to him the third time, "Simon, son of Jonah, do you love Me?" Peter was grieved because He said to him the third time, "Do you love Me?" And he said to Him, "Adonai, You know all things; You know that I love You." Yeshua said to him, "Feed My sheep.

So I hope you've caught the thread of the shepherd and his sheep that runs from Bereshith to Revelation. Yeshua is the good Shepherd, but He's also the lamb of Elohim. We are the sheep of his pasture, but we're also shepherds who care for the flock. Joseph was a shepherd; likewise all his brothers were shepherds. In fact just about everyone seeking the Father seems to be a shepherd! Even Rachel, Rebecca and Moses' wife were shepherds! The point I am trying to make, and you've probably gotten it by now is that if Joseph is a picture of the body of Messiah in exile, then it is our job to also be shepherds. We should be about the business of feeding, tending, and looking after the flock. It is our job to be feeding the flock with truth.

The family of Israel went to Egypt as shepherds, but the implied message is that they became tempted by the wealth of Egypt:

Bereshith 47:27 So Israel dwelt in the land of Egypt, in the country of Goshen; and they had possessions there and grew and multiplied exceedingly.

Met bijzondere kennisname van vers 11, lees Yeshua's woorden:

Mat. 15:24 Maar Hij antwoordde en zei: "Ik was niet gezonden behalve naar de verloren schapen van het huis Israel."

Joh. 10:14 "Ik ben de goede herder; en Ik ken Mijn schapen, en ben gekend door de Mijnen. 15 "Zoals de Vader Mij kent, evenzo ken Ik de Vader; en Ik leg Mijn leven af voor de schapen. 16 "En andere schapen heb Ik die niet van deze kooi zijn; ook die moet Ik brengen, en zij zullen Mijn stem horen; en er zal één kudde zijn en één herder.

Overeenkomstig Ezechiël 34:12 zal deze hereniging gebeuren op een "bewolkte en donkere dag". Dit is natuurlijk de tijd van de verdrukking.

Lees ook Yeshua's woorden tot Zijn discipelen over "hoe van Hem te houden":

Joh. 21:15 Toen zij dus ontbeten hadden, zei Yeshua tot Simon Petrus: "Simon, zoon van Jonah, heb jij Mij meer lief dan dezen?" Hij zei tot Hem: "Ja, Adonai, U weet dat ik U liefheb." Hij zei tot hem: "Voeder Mijn lammeren." 16 Hij zei tot hem een tweede keer opnieuw: "Simon, zoon van Jonah, heb jij Mij lief?" Hij zei tot Hem: "Ja, Adonai, U weet dat ik U liefheb." Hij zei tot hem: "Hoed Mijn schapen." 17 Een derde keer zei Hij tot hem: "Simon, zoon van Jonah, heb jij Mij lief?" Petrus was diepbedroefd omdat Hij voor de derde keer tot hem zei: "Heb jij Mij lief?" En hij zei tot Hem: "Adonai, U weet alles; U weet dat ik U liefheb." Yeshua zei tot hem: "Voeder Mijn schapen."

Ik hoop dus dat u de draad van de herder en zijn schapen vanaf Bereshith tot Openbaring ziet. Yeshua is de goede Herder, maar Hij is ook het lam van Elohim. Wij zijn de schapen van zijn weide, maar wij zijn ook herders die om de kudde geven. Joseph was een herder, op dezelfde wijze waren al zijn broers herders. In feite schijnt ongeveer iedereen die de Vader zoekt een herder te zijn! In feite lijkt ongeveer iedereen een herder te zijn! Zelfs Rachel, Rebecca en Mozes' vrouw waren herders! Het punt dat ik probeer te maken, en u hebt het nu waarschijnlijk beet, is dat als Joseph een beeld van het lichaam van Messias in ballingschap is, dan is het ook onze taak herders te zijn. We zouden klaar moeten zijn voor de zaak van het voeden, hoeden en omzien naar de kudde. Het is onze taak bezig te zijn de kudde met waarheid te voeren.

De familie van Israël ging naar Egypte als herders, maar de achterliggende boodschap is dat zij door de rijkdom van Egypte verzocht werden.

Bereshith 47:27 Israel verbleef dus in het land van Egypte, in de streek Goshen; en zij hadden er bezittingen en groeiden en vermenigvuldigden buitengewoon.

“They had possessions there”...these possessions may have become a “blessing” and a “curse” for them. They went down into Egypt with their “own possessions.” They ended up acquiring some of “Egypt”. Their wealth would unfortunately begin to change their identity. The book of Yasher says they allowed themselves to be gradually sold into slavery because they became indebted in order to grow wealthy. And so we see again that there is “nothing new under the sun”.

Let's end with Peter's words to the shepherds of the flocks:

1 Peter 5:2 Shepherd the flock of Adonai which is among you, serving as overseers, not by compulsion but willingly, not for dishonest gain but eagerly; 3 nor as being lords over those entrusted to you, but being examples to the flock; 4 and when the Chief Shepherd appears, you will receive the crown of glory that does not fade away.

Shabbat Shalom!
Ardelle

“Zij hadden daar bezittingen” deze bezittingen kunnen een “zegen” en een “vloek” voor hen geworden zijn. Zij daalden af naar Egypte met hun “eigen bezittingen”. Zij eindigden met een deel van “Egypte” te verwerven. Hun rijkdom zou jammer genoeg hun identiteit beginnen te veranderen. Het boek van Yasher zegt dat ze zichzelf toestonden om geleidelijk aan verkocht te worden in de slavernij omdat ze ertoe verplicht werden om te groeien in rijkdom. En zo zien we weer dat er “niets nieuws onder de zon” is.

Laat ons eindigen met Petrus' woorden tot de herders van de kudden:

1 Pet. 5:2 Herder de kudde van Adonai die onder jullie is, dienend als opzichters, niet met dwang maar gewillig, niet om oneerlijk profijt maar begerig, 3 noch als heren over degenen die jullie toevertrouwd zijn, maar voorbeelden zijnde voor de kudde; 4 en wanneer de Opperherder verschijnt, zullen jullie de kroon van glorie, welke niet afzwakt, ontvangen.

Shabbat Shalom!
Ardelle